

Des de ja fa uns anys les federacions de Pau, Drets Humans i Desenvolupament tenen entre les seves línies de treball conjuntes aprofitar les convocatòries electorals per dirigir-se als partits amb representació parlamentària. Davant l'actual model de campanyes electorals, aquesta és una manera d'aconseguir que els missatges es centrin en les problemàtiques específiques que interessin al nostre sector. Creiem que aquest document serà molt valuós per a aquelles ONG que vulguin fer seguiment de les accions polítiques dels i les nostres representants a Europa en aquesta nova legislatura, tenint present que Espanya presidirà per quarta vegada el Consell de Ministres de la Unió Europea, durant el primer semestre del 2010.

Malauradament, aquesta vegada no vam treballar amb la suficient previsió, i encara que la nostra idea inicial era organitzar un acte públic, finalment vam haver de descartar-ho perquè els calendaris de campanya dels principals candidats i candidata ja eren tancats. Vam intentar després entrevistar als candidats i, finalment, **vam enviar-los un qüestionari amb les nou preguntes que trobareu a continuació.** La Federació de Desenvolupament va elaborar les qüestions referents a **comerç internacional i energia**; la Federació de Pau les relatives a la **seguretat europea**; i la Federació de Drets Humans, les específiques de **protecció dels Drets Humans**. Hem d'agrair l'esforç de tots els partits, i particularment d'ICV, el candidat del qual, ens va rebre i va contestar les nostres preguntes personalment.

CIU
Ramón Tremosa

PSC
Maria Badia

ERC
Oriol Junqueras

ICV
Raül Romeva

PP
Santiago Fisas

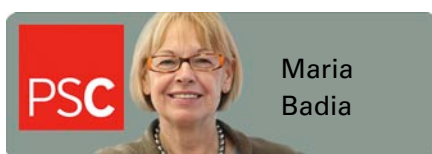
COMERÇ INTERNACIONAL I ENERGIA

El Síndic de Greuges Europeu ha acusat la Direcció General de Comerç de la Comissió Europea de discriminació en favor dels *lobbies* de les empreses transnacionals, i d'haver intentat amagar-ho a l'opinió pública, la qual cosa ha evidenciat la gravetat d'aquest tema. De quina manera intentareu frenar la influència d'aquests *lobbies*?

Ramón
Tremosa

En relació als *lobbies*, sabem que la Comissió Europea va posar en marxa un registre voluntari. Un registre que exigeix a les empreses que revelin el nom dels seus clients, les àrees sobre les que treballen i que xifrin el seu volum de negoci. Alhora som conscients de què aquest registre està en un fase pilot que s'ha de revisar a mitjans d'aquest any. En l'anàlisi dels resultats obtinguts, caldrà veure si aquest registre compleix amb la finalitat de control dels *lobbies* i si les regulacions existents són eficaces per al seu control.

Maria
Badia

Els i les socialistes europeus proposem reforçar la transparència en totes les reformes institucionals de la UE, fet que també implica obligar als grups de pressió i a les agències de *lobbies* a registrar-se i a registrar els seus clients i les seves activitats, incloent tots els contactes amb representants electes o amb

funcionaris i altres empleats de les institucions europees. Amb aquesta es podrà introduir un cert control de l'activitat i influència dels *lobbies* i preservar la transparència i independència de les institucions.

Oriol
Junqueras

Creiem que només hi ha una manera de frenar els *lobbies* que defensen els interessos de les transnacionals: treballar, i assumir els compromisos, dels *lobbies* que defensen el comerç just i les relacions comercials justes. De fet, en aquest sentit des d'Esquerra, els dos primers candidats a les europees, l'Oriol Junqueras i la Marta Rovira, ja van signar el compromís de treballar fermament amb el *lobby* del comerç just a Brussel·les: Fair Trade Advocacy. També cal treballar d'acord amb els *lobbies* que defensen els drets dels consumidors, procurant perquè la UE no adopti resolucions en contra dels consumidors, que són la part feble en la relació comercials amb les transnacionals.

Raül
Romeva

Aquest tema és precisament un dels eixos centrals de la nostra campanya. Tot el tema dels *lobbies* a escala europea en aquests moments demostra que com més opacitat hi hagi i més manca de transparència a les institucions europees més espai tindran els grups d'interès de les empreses multinacionals que s'emparen en el secretisme, l'opacitat i la manca de control que hi ha sobre la seva activitat. Brussel·les és el centre, després de Washington, que té més *lobbistes* del món, n'hi ha 11.000 d'acreditats. Nosaltres vàrem presentar una proposta al Parlament (i es va perdre), per crear un registre de *lobbistes*; l'objectiu és que ens diguin qui és qui (noms i cognoms) i qui els paga el sou, és a dir, a qui responen i quins interessos tenen. Nosaltres volem aquest registre perquè quan els *lobbistes* vinguin al nostre despatx a dir-nos què hem de fer, puguem saber amb qui estem parlant i sobretot d'on venen aquestes recomanacions.

Aquest registre no el tenim perquè hi ha un sector de *lobbistes* que no volen que se sàpiga quins interessos estan defensant. A més, tant el PP com part del PSOE, com el

grup dels liberals han votat en contra d'aquest registre, cosa que no entenc. Això em fa dubtar sobre el fet que costi tant impulsar el registre i sobre quins interessos hi ha perquè una cosa tan senzilla costi tant. Aquest problema el que fa és alimentar la imatge que les institucions europees, en el fons, estan al servei de determinats sectors econòmics. I malauradament això passa molt. També hi ha *lobbistes* socials, els que jo reivindico, que són les ONG, sindicats, grups ecologistes, etc., són *lobbistes* en el bon sentit del terme. Aquests *lobbies* m'interessen i jo vull fer-ne d'altaveu, i aquests no tenen cap problema a formar part d'un registre i que tothom els conegui i sàpiga quins interessos representen. Entre Repsol i els grups de defensa dels po-

bles indígenes d'Amèrica Llatina jo defenso els pobles indígenes; si les empreses espanyoles fan les coses ben fetes, cap problema, si no les fan bé, doncs no les defensaré. En un conflicte d'interessos entre les relacions comercials i el respecte als drets humans, jo primaré sempre els drets humans; per exemple, en relació amb les relacions comercials que l'estat Espanyol té amb la Xina, Rússia, el Marroc, Israel, etc.

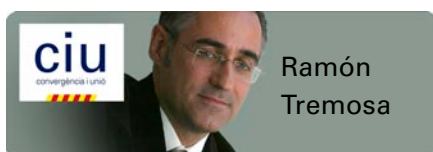

Santiago Fisas

Veritablement hi ha molts *lobbies* que representen interessos corporatius. Sense regulació eficaç de la

transparència i ètica d'aquests la seva influència sobre la política europea queda fora de l'àmbit públic i amb massa freqüència, a aquests grups de pressió se'ls hi ha donat un accés privilegiat als determinants de la UE, sovint resultant en el desplaçament, debilitament o bloqueig del desenvolupament necessari en quant a la regulació social, mediambiental i la protecció del consumidor. Per això cal posar en marxa accions concretes dirigides a incrementar la transparència al voltant del *lobby* i assegurar que els interessos empresarials no disposin d'accés i influència privilegiada en la presa de decisions comunitàries.

Quina serà la vostra política davant els intents de la Comissió Europea de fer signar uns acords de lliure comerç als països més pobres de la terra (els països ACP-Àfrica, Carib, Pacífic)? Tindreu en compte la reiterada oposició de la gran majoria dels governs i de les organitzacions civils del Sud, i el suport que reben de les ONGD del Nord?

Ramón Tremosa

Des de CIU defensem les polítiques de cooperació a nivell de partner a mitjà i llarg termini. És important tenir en compte i vetllar pel desenvolupament de continents com l'africà, cercant les sinergies positives que es poden derivar de la col·laboració.

Maria Badia

La Comissió Europea està promovent Acords d'Associació que no són ben bé Tractats de lliure comerç. Hi ha una gran diferència: els Acords d'Associació promoguts per la Unió Europea – també amb els països ACP – es basen en tres pilars fonamentals. En primer

lloc, en el diàleg polític per tal d'estimular una discussió i un intercanvi d'informació entre la UE i cada regió sobre qüestions que afecten ambdues parts. En segon lloc, hi ha el component essencial de cooperació que té per objectiu anar més enllà de l'ajuda financera de la UE cap a aquestes regions per tal de promoure la cohesió social i la integració regional. Per últim, s'estableix un pilar comercial que persegueix un augment de les

Federació Catalana
d'ONG pels
Drets Humans

FEDERACIÓ CATALANAD'ONG
PER AL DESENVOLUPAMENT
20anys

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ONG PER LA PAU

inversions i del comerç birregional, així com un reconeixement de les asimetries entre les dues parts. En definitiva, els Acords d'Associació són necessaris pel desenvolupament dels països amb els que s'estableixen. En aquest sentit, es revisen periòdicament per garantir l'acompliment de tots els elements i modificar o actualitzar aquelles disposicions que ho requereixen. Ara bé, en els darrers anys la Comissió Europea ha estat dominada per tendències conservadores que han accentuat i prioritzat els elements comercials. Des del Parlament Europeu, i especialment des del Grup Socialista, s'han impulsat iniciatives per reforçar les clàusules relatives als drets humans i al desenvolupament. I aquest seguirà sent el nostre objectiu en la propera legislatura.

Oriol Junqueras

Des d'Esquerra som del parer que els Tractats de Lliure Comerç, fins i tot els Acords d'Associació Econòmica (EPA's, que es signen des del 2008 per part de la Comissió Europea) han de ser acords firmats per parts iguals, és a dir, per països que tenen el mateix nivell o capacitat de desenvolupament econòmic. En altre cas, és necessari establir clàusules que prohibeixin determinades situacions d'abús que poden acabar afectant

la part signant més feble (el país en vies de desenvolupament) que la poden portar a situacions d'extrema vulnerabilitat (impedint un desenvolupament just, monopolitzant el mercat local, rebentant els preus... en definitiva afavorint unes relacions comercials asimètriques). A més, entenem que caldria excloure productes, com per exemple, els aliments bàsics, de l'objecte dels Tractats de Lliure comerç, atès que poden comportar una alteració de la sobirania alimentària i poden saturar, i eliminar, el mercat i producte de proximitat davant el producte aliè (que pot resultar més barat), i acabar generant dependències entre els països signants.

Raül Romeva

Tenim dos grans blocs: els acords comercials (bàsicament amb Amèrica Llatina) i els països ACP i els famosos EPAS (sigles en anglès dels Acords d'Associació Econòmica). En tots dos hi ha el risc que primin els interessos comercials. Sempre se'ns diu que els acords d'associació de la Unió Europea no són acords de lliure comerç com els que tenen amb els EUA; i formalment és cert que aquests acords d'associació de la Unió Europea tenen tres potes: acord comercial, diàleg polític i cooperació. Però a la pràctica la part comercial és la que s'empor-

ta el 99% dels recursos i de la importància política. El diàleg polític queda com un apèndix, fins i tot la famosa clàusula democràtica de l'article 2 que acompanya normalment aquests tractats, moltes vegades es considerada un tema menor.

En aquest sentit, hem tingut alguns problemes amb Mèxic i alguns països centreamericans perquè quan nosaltres apel·lem a la clàusula democràtica ens acusen que els estem fiscalitzant. La clàusula va en dos sentits: si ells creuen que hi ha alguna vulneració als drets humans ho poden denunciar, però nosaltres com a europeus, també ho farem. Per tant, quan jo veig un acord comercial a Mèxic o un intent com el que s'està dissenyant per Colòmbia, he de demanar que aquest negoci impliqui una millora de les condicions de vida de la gent del país, no un empitjorament. A Colòmbia veiem la persecució i assassinat que hi ha de grups indígenes, sindicalistes, defensors de drets humans, etc. i la implicació que moltes vegades hi tenen les estructures de l'estat; crec que és una irresponsabilitat fer un acord comercial o treballar sense tenir en compte tot això.

Des del punt de vista de la participació, el gran problema és que en aquests països no hi ha cap debat públic ni implicació de la societat civil (ONG, organitzacions sindicals, federacions, etc.), encara que sí estiguin implicades

les cambres de comerç, a l'hora de debatre sobre el futur determinades zones o la construcció d'una obra per exemple, el Canal de Panamà o la contaminació amb transgènics. En comunitats maies el blat transgènic ha contaminat moltes hectàrees i ha fet que el petit agricultor quedi fora de joc i condicionat a les grans multinacionals. Nosaltres hem demanat moltes vegades que qualsevol acord comercial tingui un estudi d'impacte ambiental, d'impacte social i ara també d'impacte de gènere, perquè molts cops afecten a sectors on la mà d'obra són dones.

D'altra banda, el problema amb els EPA és a causa de l'obsessió de la liberalització de determinats sectors. Joestic d'acord amb la potenciació productiva de cada part de l'hemisferi, però amb coherència, no liberalitzant aquells sectors que interessa a Europa perquè així les seves empreses poden entrar al mercats del Sud que ells volen, però en canvi, determinats productes dels països empobrits no poden entrar als mercats europeus perquè impedim la liberalització de sectors que interessen als països del Sud, com la pesca, l'agricultura, etc. La paradoxa i metàfora més gran és dóna, per exemple, amb els acords de pesca: cada vegada, més poblacions de l'Àfrica Occidental no poden realitzar la seva activitat econòmica, la pesca, i han d'emigrar a Europa amb pastera per acabar treballant en

vaixells subvencionats per la Unió Europea que sobreexploten els recursos pesquers de l'Àfrica Occidental. Això és incompreensible i també passa en altres àmbits: agrònom, agrícola, etc. Nosaltres volem vendre'ls sectors serveis però no volem que ells ens venquin productes agrícoles.

Una altra cosa important és que la política agrícola comunitària té molts problemes, els pagesos d'aquí es queixen dels requeriments de producció que han de seguir perquè no poden competir amb la producció d'altres països; és cert, és una competència il·legítima. Però jo no veig incompatibilitat a garantir que hi hagi unes condicions i garanties de qualitat i generació d'un producte al mateix temps que es garanteixi la normalització del comerç, precisament com a motor de desenvolupament de determinades zones. Això s'ha de fer a escala mundial i perseguint les pràctiques d'abús de pesticides, promoció de transgènics, etc. No s'ha de caure en la trampa d'intentar competir al Nord per la via del cost laboral amb la contractació de mà d'obra il·legal o treballant amb precarietat perquè ells competeixen amb preu. En el marc de l'OMC, el debat s'ha de fer no només en clau de barreres aranzelàries sinó, sobretot, en clau de model productiu i de potenciar unes produccions basades en la seguretat alimentària com a primera premissa per funcionar, i no pas en els oligopolis.

Santiago Fisas

El Partit Popular aposta per un comerç internacional lliure, obert i amb normes clares, solidari amb els països en vies de desenvolupament que requereixen de l'obertura comercial pel seu creixement econòmic i progrés social. No es tracte de més proteccionisme sinó de mercats més oberts on les empreses puguin vendre els seus productes i trobar els millors subministradors. Des del partit Popular recolzarem els esforços necessaris per concloure satisfactòriament la Ronda de Doha que actualment s'està negociant en el si de la organització mundial del comerç. Tornarem a col·locar a Llatinoamèrica i el Nord d'Àfrica com àrees prioritàries per a les negociacions comercials de la UE. Exigirem a la comissió Europea una major vigilància davant les infraccions d'altres estats membres de la OMC, així com l'elaboració de propostes que permetin millorar els mecanismes de sanció actualment existents.

Alguns d'aquests nous acords econòmics poden afectar les flexibilitats que estableix la Declaració de Doha de l'OMC per possibilitar la producció o la importació de medicaments genèrics, per part dels països pobres, sota determinades circumstàncies. En l'àmbit de la propietat intel·lectual, la Comunitat Europea ha deixat de banda la moderació i està proposant i tancant disposicions que van més enllà de l'ADPIC, dels acords subscrits pels Estats Units, i dels propis principis negociadors formalment establerts al mandat de la Comunitat Europea. Quina és la postura del seu grup en aquest tema?

Ramón Tremosa

Ha de prevaldre el fet de què s'ha de facilitar als països amb nul·la o insuficient capacitat de fabricació, la importació de medicaments genèrics fabricats sota les llicències obligatòries d'altres països. Dret pel qual s'ha de vetllar.

Maria Badia

En la darrera legislatura, el Grup Socialista ha defensat la millora de l'accés als medicaments en els països pobres, assolint acords que van reforçar el paper del Parlament en la matèria. En aquest sentit, el Consell de Ministres i la Comissió van acceptar la proposta dels eurodiputats per establir un protocol internacional per facilitar l'accés a medicaments barats en els països menys desenvolupats, d'acord amb les disposicions establertes per l'OMC. En aquest sentit, el posicionament del Parlament Europeu – adscrit pel Grup Socialista – va quedar clar: la Unió Europea no podrà introduir cap mesura que afecti la salut pú-

blica d'aquest països (especialment dels països ACP) en el marc de les negociacions dels Acords d'Associació. Dit això, i com he mencionat anteriorment, aquests Acords es basen en tres pilars fonamentals que busquen, sobretot, contribuir al desenvolupament i benestar dels països signants. En aquest sentit, des del Grup Socialista volem vetllar per què es respectin, per damunt de tot, les disposicions relatives a drets humans i les mesures encaminades a la cohesió i integració regional.

Oriol Junqueras

Des del nostre grup, i quan es tracta de temes de salut, ha de prevaldre el medicament per sobre d'altres interessos econòmics. És una qüestió humanitària.

Raül Romeva

És greu l'obsessió d'algunes empreses per enriquir-se amb la salut de les persones. L'argument que prima

la propietat intel·lectual per damunt del dret a la salut em sembla totalment immoral. Podem combatre malalties molt bàsiques arreu del món només amb la promoció de medicaments genèrics i garantint que aquests siguin accessibles a tot el món, independentment del nivell de renda de les persones; això és una obligació mundial.

I que les empreses diguin que això és una limitació a l'activitat empresarial em sembla una falsedat. Si es vol incentivar la recerca jo estic a favor de la recerca pública. Em sembla totalment erroni que els sectors privats facin recerca i treguin beneficis perquè no hi ha recursos públics per fer-ho. No es pot deixar la recerca en mans del sector privat exclusivament, s'ha de garantir que els nostres impostos serveixin per a la recerca i per investigar en materials genèrics i que aquests siguin d'accés universal. Els beneficis han de ser socials, ha d'haver una aposta pública per la investigació. Casos com Novartis a l'Índia són una victòria, la garantia de l'OMC ha de ser que tothom tingui accés al medicaments i no al revés. Nosaltres hem defensat l'opció dels genèrics i hem donat suport a ONG per lluitar contra casos com els de Novartis.

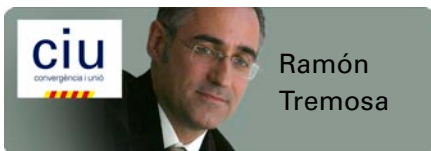
Santiago
Fisas

El dret de propietat intel·lectual cal protegir-lo en la seva justa

mesura. L'obtenció de nous medicaments requereix d'altres inversions en investigació que si no són recuperables per la indústria no les tornaran a realitzar en investigar i produir altres medicaments per curar altres

malalties. Això no impedeix que com ja fan algunes empreses es faciliti l'obtenció de determinats medicaments per part de països pobres, sota determinades circumstàncies.

Quin tipus de legislació en matèria energètica impulsaríeu per tal de compatibilitzar les necessitats del nostre continent amb el dret a un desenvolupament just d'Àfrica i Amèrica Llatina? Quina és la vostra opinió en relació amb la legislació europea recentment aprovada que fixa quotes de producció i consum d'agrocombustibles?

Ramón
Tremosa

En matèria energètica, cal defensar una filosofia de menys dependència del petroli i més dependència d'energies renovables com a base per a un millor equilibri energètic, i una reducció en les emissions de CO2. El sistema energètic europeu que volem promoure des de CiU és un sistema diversificat, tant pel que fa a fonts energètiques com a la seva distribució geogràfica, que garanteixi la seguretat d'aprovisionament, mitjançant el màxim de recursos comunitaris possibles – per reduir la dependència externa- i que participi de manera molt protagonista en el procés de lluita contra el Canvi Climàtic ja que la producció d'energia representa un aspecte clau en aquesta lluita. Apostem també pel foment dels biocarburants tot impulsant

mesures d'homologació pels biocarburants importats per evitar impactes socials i ecològics negatius.

Maria
Badia

La legislació energètica que s'impulsi des de la Unió Europea ha de tenir en compte les necessitats de desenvolupament dels països d'Àfrica, Amèrica Llatina i altres zones del món menys afavorides. En aquests sentit, els projectes i inversions que es realitzin a la UE per contribuir a la lluita contra el canvi climàtic i el desenvolupament d'un model sostenible han de ser compatibles amb els objectius europeus relatius a la cooperació, la solidaritat i el desenvolupament. Per aquest motiu, ha de quedar clar que els països en vies de desenvolupament no han de

patir les conseqüències del canvi climàtic i han de tenir l'oportunitat d'encetar el seu desenvolupament seguint models de sostenibilitat i eficiència energètica. Pel que fa als agrocombustibles, és convenient actuar amb prudència, sense negar els beneficis que aquests puguin aportar com energies alternatives. Els agrocombustibles no són tan culpables de l'alça i escassetat dels preus dels aliments com la desmesurada especulació i desregulació dels mercats que ens ha conduït a l'actual crisi. En aquest sentit, les frenètiques pautes de consum dels països desenvolupats són també responsables de les inestabilitats en matèria alimentària. Per tant, si bé s'ha de controlar i paucar el desenvolupament dels agrocombustibles, també s'ha de treballar per impulsar una reforma estructural dels mercats i les pautes de consum per fomentar un model sostenible en que la seguretat alimentària tingui cabuda.

Federació Catalana
d'ONG per als
Drets Humans

FEDERACIÓ CATALANA D'ONG
PER AL DESENVOLUPAMENT
20anys

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ONG PER LA PAU

Oriol
Junqueras

Pel que fa la legislació energètica, Esquerra creu fermament que la UE ha de liderar la investigació i recerca en energies netes i renovables (eòlica, solar). Fins i tot, des d'Esquerra impulsarem al creació d'una Comunitat Europea de les energies netes i renovables. A banda d'això, la UE ha de ser capaç de fer una aposta per l'estalvi energètic, garantint el seu propi abastiment energètic i evitant la dependència respecte tercers estats. En el cas dels agrocombustibles, la UE ha de respectar, i fomentar, en totes les seves actuacions, el principi de sobirania alimentària dels països que puguin resultar importadors de primeres matèries. Així com també ha de pagar un preu just per a les primeres matèries, si es dona el cas.

Raül
Romeva

Hi ha dos debats que són complementaris: un és la reforma energètica. En un moment en què estem en crisi per les energies fòssils i s'arrossega un mal ús de l'energia basada en l'augment del consum i la concepció que és infinita, la crisi no es pot solucionar impulsant precisament aquest tipus

d'energies, sinó promovent una reforma energètica. L'altre debat és sobre la mala política de promoció d'energies renovables i fonts netes. Per tant, tot això forma part d'un debat energètic que s'ha de plantejar a escala mundial, primant l'ecoeficiència i l'estalvi energètic. Però cal invertir-hi diners: rehabilitació d'edificis, promoció de xarxes energètiques que no perdin, o acostament del consum al lloc de producció per garantir la reducció de la pèrdua d'energia en tot el transport.

Hi ha el risc de presentar els agrocombustibles com a solució als problemes, però no necessàriament ho són. No es pot primar benzina davant d'alimentació, l'agricultura ha de ser primer de tot per alimentar la gent. Els països que s'estan convertint als monocultius augmentaran els ingressos per la via de venda d'aquests productes destinats al monocultiu però reduiran l'agricultura de subsistència i això suposarà perills per garantir l'alimentació de les persones. L'altre problema associat és mostrar els agrocombustibles com la solució als problemes d'emissió de CO2. L'ús d'agrocombustibles és menys generadora de CO2 però la generació d'agrocombustibles suposa la mateixa emissió de CO2 que altres fonts d'energia. Els agrocombustibles ara mateix no són la solució a l'escalfament global.

Santiago
Fisas

El Partit Popular en el Parlament Europeu treballarem per que la Unió Europea impulsi un acord, en la cimera de Copenhague que, més enllà de les mesures que ja han pres la Unió Europea tingui com a objectiu una reducció mundial efectiva de les emissions de CO2. Promourem en la Unió Europea la inversió en la millora de la eficiència energètica i en la investigació destinada a ella, i l'establiment d'incentius econòmics suficients per a aquests fins.

SEGURETAT EUROPEA

Es parla molt de Seguretat Europea, assimilant seguretat amb aspectes policíacs i militars. No creieu que la seguretat dels europeus i les europees passa més aviat per ajudar a resoldre la pobresa del món, tant la de dintre de la UE com la de fora? És a dir, ajudar a disminuir les desigualtats entre enriquits i empobrits?

Ramón Tremosa

Apuntar a la pobresa com a única causa de la delinqüència que hi ha a Europa seria fer una lectura molt reduccionista del problema. És cert que la manca de recursos econòmics estan al darrera de molts actes criminals i, en aquest sentit, des de CiU sempre hem defensat que és indispensable dedicar una especial atenció a les causes de la criminalitat. Tanmateix, la seguretat dels europeus passa també per lluitar contra altres tipus de delictes que, com per exemple el terrorisme internacional, no tenen una arrel econòmica. Per això demanem més protagonisme de la Unió Europea en la lluita policial i judicial contra aquests crims que traspassen les fronteres dels estats i exigeixen una acció ràpida i conjunta a nivell europeu.

tabliment d'una veritable justícia social, que passa també per l'eradicació de les desigualtats socials. En aquest sentit, lluitar per un món més segur vol dir també lluitar per un món més igualitari i atacar les causes de la violència i el terrorisme que, en la gran majoria dels casos, estan íntimament lligades a les desigualtats i a la vulneració dels drets humans. Perquè no hem d'oblidar que els drets humans són indivisibles i que la negació de drets econòmics i socials és també una forma de violació dels drets humans i, de fet, és el detonant d'una espiral de nous abusos. Així doncs, l'eradicació de la pobresa és un factor imprescindible per fer realitat els Drets Humans però també per dotar de contingut el concepte de Seguretat.

dels conflictes internacionals. Entenem que la UE fracassa quan els estats es divideixen davant d'un conflicte entre els que estan a favor de la política de defensa comuna, i els atlantistes, que s'uneixen a les tesis de la OTAN prescindint de la UE. Per Esquerra Republicana de Catalunya un exèrcit europeu només pot tenir sentit en la mesura que suposi una supressió dels exèrcits de cadascun dels estats membres i una clara reducció de la despesa en armament. Coincidim plenament en considerar que l'exèrcit europeu no és garantia de la seguretat absoluta, sinó que, en tot cas entenem que podria ser concebut com a un mitjà de defensa. La seguretat ciutadana s'ha de fomentar mitjançant polítiques que tendeixin a la cohesió social i a promoure la igualtat d'oportunitats de tots els ciutadans i ciutadanes, com a mínim dins de la UE. I també invertint esforços per contribuir a disminuir els desequilibris nord-sud i a promoure unes relacions en termes d'igualtat a nivell internacional.

Maria Badia

Des del Grup Socialista sempre hem defensat una definició àmplia del concepte de Seguretat i, per altra banda, reivindicuem – com sempre ho hem fet – l'es-

Oriol Junqueras

Pel que fa la política comuna de seguretat i defensa, des d'Esquerra defensem una política comuna, que sigui l'expressió de la voluntat conjunta de la UE basada sempre en la promoció de la pau i la sortida dialogada als conflictes. En aquest sentit denunciem els diferents posicionaments que mantenen els estats membres davant

Raül Romeva

Entenem la seguretat com a seguretat humana, i aquesta té qua-

tre elements fonamentals: drets humans, democràcia, desenvolupament i desarmament. Aquests elements garanteixen que no hi haurà pobresa, (actualment 76 milions de persones estan al llindar de la pobresa només a la UE); l'accés universal a serveis públics, sanitaris i educació de qualitat; un bon nivell de qualitat de vida, seguretat alimentària, viure en un entorn net; oportunitats laborals; evitar la contractació per una multinacional que explota la terra propietat de les persones, fer cooperació internacional, etc. Aquí és on jo vull veure inversions públiques.

Per exemple, a Somàlia hem acabat d'enviar l'Operació Atalanta per protegir els pescadors però

el problema és que durant anys hem alimentat una situació insostenible, fins i tot amb la venda d'armes. La millor seguretat és el desarmament i el control d'armes. Però quan volem avançar cap a un Tractat internacional del comerç d'armes tots els governs l'obstruïxen d'alguna manera. També la gestió de la immigració s'aborda des del prisma de la inseguretat i per tant es demana més resposta policíaca i militar i es vol crear més fronteres perquè no vinguin, en lloc d'entendre que nosaltres amb les nostres polítiques hem produït que aquestes persones emigrin del seu país.

Santiago Fisas

Evidentment la millor manera d'aconseguir el benestar i la seguretat passen perquè totes les persones tinguin feina. Aquest és una de les prioritats de la Unió, l'ocupació. Si aconseguim nivells d'ocupació elevats, les desigualtats, i especialment la pobresa, desapareixeran. Per això els països europeus i també els seus ciutadans individualment a través de les ONG fan un important esforç en cooperació al desenvolupament i ajuts als països menys desenvolupats. No es pot dir que Europa ni els europeus siguin indiferents a aquesta realitat, però tot sempre es pot millorar.

Si els exèrcits no solucionaran aquests problemes complexos d'arrels diverses, ni atacaran les causes que els originen... L'Exèrcit Europeu que s'està construint, no és una despesa inútil i equivocada? I no tenim ja l'OTAN per a això?

Ramón Tremosa

La creació d'un exèrcit europeu serà efectivament una despesa inútil i equivocada si no va acompanyada d'una reducció de les forces armades estatals. Per això, des de CiU defendem que aquests exèrcits locals quedin reduïts a les dimensions estrictament necessàries. Paral·lelament apostem per la creació d'una Agèn-

cia Europea de Defensa que permeti dur a terme una veritable Política Europea de Seguretat i Defensa a nivell de tota l'Unió. Tot i així, malgrat creure necessària l'existència d'una força militar europea que permeti exercir amb autonomia la influència d'Europa en situacions de tensió i conflicte, Convergència i Unió sempre ha apostat i seguirà apostant per la via diplomàtica per resoldre els conflictes tot impulsant un servei civil de pau que permeti aquesta resolució per la via no militar.

Maria Badia

Precisament, la Política Europea de Seguretat i Defensa (PESD) i el projecte d'Exèrcit Europeu pretén reforçar les actuacions en matèria de crisis humanitàries i catàstrofes naturals, així com en la prevenció de conflictes i en l'establiment i manteniment de la pau. Aquestes actuacions vindrien a complemen-

tar i enfortir les de l'OTAN així com proporcionar un mecanisme específicament europeu en matèria de seguretat i prevenció.

Oriol
Junqueras

Vegeu resposta anterior.

Raül
Romeva

En aquest moment tenim 27 exèrcits amb 2 milions de soldats que gasten 160.000 euros en despesa

militar, això és incompreensible, s'ha saber quin és el problema inicial per buscar una solució o una altra. Al món hi ha potències nuclears i també potències que volen anar cap a la promoció nuclear, més enllà del tractat internacional de no proliferació nuclear, això no pot anar així. Vull un canvi radical de la concepció de la seguretat. La lluita contra el terrorisme és legítima, però s'ha de denunciar tant si el terrorisme l'aplica una força no governamental com un estat. Si es condemna el terrorisme d'Euskadi també s'ha de condemnar el d'Israel. No es pot alimentar el terrorisme: la UE exporta armes a regions on hi ha situacions de terrorisme i això és immoral. D'altra banda, la creació d'un exèrcit

europeu és acceptable si s'eliminen els 27 exèrcits estatals, si no és una despesa innecessària, una partida pressupostària inútil i contraproduent.

Santiago
Fisas

Sincerament crec que avui en dia en que la majoria dels països destinen una part bastant petita del seu PIB en modernitzar i equiparar els seus exercits nacionals donat que existeixen necessitats més urgents, una solució és un exercit a nivell europeu donat que la quantitat de recursos materials, humans i financers seria molt major.

PROTECCIÓ DELS DRETS HUMANS

La ciutadania europea desconeix en general la importància del sistema europeu de protecció dels Drets Humans (basat en el Tractat de Roma i la Carta de Drets Humans que incorporaria el Tractat de Lisboa i amb dos tribunals competents per jutjar les vulneracions als quals poden accedir els particulars), i que el 80% de les lleis que s'apliquen a Europa estan relacionades amb directives comunitàries. No seria aquest un tema prioritari a explicar per conscienciar respecte al que ens juguem en aquestes eleccions?

Ramón
Tremosa

Un dels objectius prioritaris de CiU és aproximar als ciutadans les institucions, fent-les destriables, comprensibles, explicables i poroses. Els processos de decisió han

de ser més clars i transparents i els ciutadans han de poder influir-hi directament. En aquest sentit entenem la transparència com una millor comprensió i un major accés dels ciutadans europeus a la informació i als documents de la UE. Per aquest motiu propugnem que aquesta sigui més accessible i intel·ligible per la po-

blació. Només així s'aconseguirà la transparència necessària que ha de permetre una major participació dels ciutadans en el procés decisor comunitari i contribuir a reforçar els principis de democràcia i de respecte dels seus drets fonamentals. Per aconseguir-ho, una de les mesures per les quals apostem és incrementar la forma-

Federació Catalana
d'ONG pels
Drets Humans

FEDERACIÓ CATALANA D'ONG
PER AL DESENVOLUPAMENT
20anys

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ONG PER LA PAU

ció sobre temes europeus, Drets Humans inclosos, a l'ensenyament obligatori i als mitjans de comunicació.

Maria
Badia

Sens dubte, això ha de ser prioritari i per nosaltres ho ha estat en aquesta campanya. És cert que la immensa majoria de lleis i mesures que afecten les nostres vides provenen del marc decisor europeu, on trobem el Parlament Europeu, institució democràtica elegida per tots els ciutadans i ciutadanes europeus. Pel que fa al sistema europeu de Drets Humans, hem de tenir present que l'aprovació del Tractat de Lisboa és cabdal per a què la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea esdevingui jurídicament vinculant.

Oriol
Junqueras

Respecte la Carta Europea de drets fonamentals, estem d'acord en considerar que el Tractat de Lisboa aconsegueix una gran fita que és dotar de vinculació jurídica la Carta Europea de drets fonamentals que fins ara només havia estat una declaració d'intencions. Però malgrat aquest avenç, hem

de destacar que no podem admetre que hi hagi alguns estats membres, com el Regne Unit i Polònia, que es reservin l'aplicació de la Carta Europea de drets fonamentals. Des d'Esquerra, no podem admetre una Europa de dues velocitats respecte els drets i llibertats fonamentals. Per a una veritable construcció de ciutadania europea, no hi pot haver cap estat membre que presenti reserves ni excepcions a l'aplicació de la Carta.

Raül
Romeva

La UE es va crear com un garant del respecte als drets i les llibertats dintre i fora de la UE. El problema és que no sempre se segueix. Hi ha contradiccions entre els tractats de la UE i les pràctiques: jo he estat en una comissió de control dels vols de la CIA relacionats amb la retenció i l'expulsió de persones vinculades amb les activitats de la CIA a Europa, i he vist la hipocresia que alguns governs tenen a l'hora de parlar de drets humans. Alguns estats amaguen el cap sota l'ala quan es tracta de fer bé les coses a casa nostra, però denuncien la vulneració dels drets humans a altres països. Com que podem i hem de donar lliçons, hem de ser exemplars. A més, s'ha de ser coherent en la crítica a la vulneració de drets humans, sigui on sigui.

No podem ser còmplices de casos com els d'Iraq o Guantánamo. Per exemple, tenim un relació privilegiada amb la Xina, però no exigim responsabilitats en els fets de Tiananmen o en el flagrant cas de vulneració de drets i repressió al Tibet; tot i així hi ha sectors que volen aixecar l'embargament comercial de venda d'armes a la Xina.

Santiago
Fisas

Nosaltres en el nostre programa destaquem que la defensa dels drets i llibertats fonamentals requereix una resposta global i coordinada de tots els estats de la Unió Europea. Defensem que per disminuir les desigualtats cal garantir el respecte de la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea. Cal enfortir la eficàcia de l'acció contra el racisme i la xenofòbia. Exigir el compliment homogeni i harmonitzat de la Directiva 43/2000 de la UE, que prohibeix la discriminació per motius d'origen ètnic així com la penalització a aquells països que la incompleixin i protegir a les persones més vulnerables.

Quins penseu que són els reptes més immediats sobre temes relatius als Drets Humans que es plantegen a Europa en aquest moment, a més del de la immigració i la crisi econòmica?

Ramón Tremosa

Més enllà de les mesures efectives que el Tractat de Lisboa hauria de possibilitar quan entri en vigor, la UE ha de continuar manifestant de forma contundent el seu permanent compromís amb la pau, la llibertat i la seguretat en un món autènticament multilateral. Un compromís que no pot ser merament passiu o declaratori. La Unió Europea té una immensa i creixent responsabilitat. Donarem suport doncs a una política exterior que s'impliqui activament en tots els afers d'aquest món globalitzat, que posi l'accent en la defensa dels drets humans arreu del planeta, en els drets dels pobles, en l'extensió de la democràcia i del bon govern al servei dels ciutadans, en el lliure comerç i el creixement econòmic, des d'un profund i convençut respecte del dret internacional i dels principis i decisions de l'Organització de les Nacions Unides.

Maria Badia

La lluita pels drets humans és un combat a llarg termini però ha de ser un compromís irrenunciable per part de la Unió Europea. Les prio-

ritats en matèria de drets humans van quedar magníficament recollides en l'Informe anual del Parlament Europeu sobre Drets Humans, a càrrec del company i candidat Raimon Obiols. En aquest sentit, cal destacar: l'impuls per l'abolició universal de la pena de mort; la feminització de les accions i programes de la UE per parar especial atenció als drets humans de les dones; una major col·laboració i coordinació entre les institucions europees en matèria de drets humans; el desenvolupament dels diàlegs i consultes relatius a drets humans amb tercers països; el desenvolupament d'aliances més àmplies en les institucions internacionals per la lluita pels drets humans; una major col·laboració amb les organitzacions de la societat civil bolcades en la matèria; el recolzament i protecció dels defensors dels drets humans arreu del món; l'afirmació i defensa del caràcter universal i indivisible dels drets humans; i el desenvolupament d'una perspectiva inclusiva dels drets econòmics, socials i culturals en l'àmbit general dels drets humans.

Oriol Junqueras

El respecte als drets humans és un dels principis i valors fonamentals de la UE. I en aquest sentit, el res-

pecte als drets humans ha d'inspirar qualsevol activitat de la UE. És impensable que la UE pugui portar a terme activats que puguin posar en entredit la protecció dels drets humans. I en aquest sentit, la UE ha de ser especialment sensible en aquelles relacions que puguin ser més susceptibles de menyscar els drets humans, per exemple, en les relacions internacionals, relacions comercials, relacions amb tercers estats (per exemple, és indispensable incloure una clàusula de respecte als drets humans).

Raül Romeva

La coherència, si volem ser responsables en temes migratoris, ve per ser conscients de fins a quin punt alimentem l'expulsió de persones de casa seva. Sembla que només ens preocupa l'arribada de les persones i no el seu origen, la majoria d'aquestes no voldria marxar de casa seva però necessiten millorar les seves condicions de vida. Per tant, molts cops som còmplices de la persecució que moltes d'aquestes persones pateixen. A escala mundial hi ha dos elements determinants: la crisi econòmica i l'ambiental. Cada vegada més ens trobem amb més deteriorament del clima i la consegüent expulsió de

persones de casa seva i hi ha més immigrants climàtics (sequera, inundacions, pujada del nivell d'aigua del mar, etc.). S'han d'entendre els drets humans com una responsabilitat i una qüestió de coherència política i no d'una forma paternalista.

Santiago Fisas

Reforçar la protecció de la infància i dels menors. Lluitar contra el terrorisme (defensa de les víctimes del terrorisme i els seus drets). Rebutjar tota activitat política que pretengui defensar ideologies o creences mitjançant la amenaça o la violència.

Combatre la propaganda del terrorisme i els factors de radicalització i atacar les fonts de finançament del terrorisme. Lluitar contra el crim organitzat. En altre ordre cal també impulsar una estratègia global per a protegir la intimitat i les dades de caràcter personal amb especial incidència en els àmbits de les noves tecnologies, la protecció de les persones en el espai virtual i les relacions amb els pisos tercers.

Quina és la vostra posició respecte a la incorporació de Turquia a la UE?

Ramón Tremosa

Turquia manté una part del seu país en territori europeu, i per tant, té dret a aplicar com a membre de ple dret de la Unió Europea. Tanmateix, Turquia, com qualsevol altre Estat candidat a accedir a la Unió Europea, ha de complir escrupolosament els criteris de Copenhaguen, i ha d'haver tancat tots els capítols de la negociació abans que pugui plantejar-se l'adhesió final. Aquestes circumstàncies no es donen en aquests moments, i per tant, Turquia no està llesta per a l'adhesió a causa dels problemes que planteja amb les minories ètniques i nacionals del seu país, el paper excessiu de l'exèrcit, l'estabilitat institucional i l'equilibri constitucional, l'ocupació a Xipre del Nord.

Maria Badia

La incorporació de Turquia a la UE es recolza en la voluntat d'estendre un projecte comú pel progrés i la millora de la qualitat de vida dels turcs i turques. Amb això vull dir que l'entrada a la UE suposa per Turquia progressar a nivell de drets democràtics, socials i econòmics, com ho va ser per Espanya al 1986. Cal recordar que la UE és, sobretot, un projecte polític comú i és això, en definitiva, el que ha impulsat a les progressives ampliacions. Es tracta d'un projecte integrador, basat en el lema "units en la diversitat" i, per tant, en els valors de la tolerància i el respecte, però també dels drets humans i democràtics. Per això, es preveu un procés pautat per assolir els criteris d'adhesió. Però, en qualse-

vol cas, la entrada de Turquia s'ha d'analitzar en termes d'extensió d'un projecte polític comú en què els Drets Humans i les garanties democràtiques tenen un paper central.

Oriol Junqueras

Pel que fa a la política d'ampliació, Europa ha d'apostar per una política de veïnatge i ampliació ambiciosa i basada en una concepció d'Europa com a projecte obert a d'altres països. Europa cal que dissenyi una política d'ampliació que exigeixi el compliment de criteris polítics dels valors fonamentals de la Unió: el respecte a la democràcia i als drets humans. En aquest sentit, i per una simple qüestió de solidaritat, cal recolzar els proces-

Federació Catalana
d'ONG pels
Drets Humans

FEDERACIÓ CATALANAD'ONG
PER AL DESENVOLUPAMENT
20anys

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ONG PER LA PAU

sos de transformació d'aquells països que com Turquia, Croàcia o Macedònia desitgen arribar a formar part de la UE. La política d'ampliació també ha de preveure els efectes i la tensió que pot generar l'ampliació i establir els mecanismes per gestionar cada ampliació de forma estable i garantista pel projecte de la Unió. En definitiva l'ampliació de la UE s'ha de realitzar amb responsabilitat perquè no suposi una merma al procés d'integració, assegurant la capacitat de les institucions i articulant els mecanismes per la participació de més de 27 estats.

Raül Romeva

Jo crec que, com qualsevol altre país, ha de tenir dret a gaudir dels avantatges que suposa formar

part de la família europea. L'única condició és que compleixin els criteris de Copenhaguen des del punt de vista de la democràcia, la reforma institucional i la protecció dels drets humans. Turquia ha de revisar el seu el codi penal i civil; deixar de perseguir determinades organitzacions civils, grups religiosos que no siguin els majoritaris, o persones homosexuals; i garantir la igualtat entre homes i dones. En la mesura que faci això i ho faci bé, aquest país és un potencial candidat com qualsevol altre a formar part de la Unió Europea. Però no es pot vetar el diàleg amb Turquia per motius religiosos com volen fer molts perquè pensen que Europa és un club cristià i, per tant, els musulmans no poden entrar-hi. Aquest argument no em serveix.

Però també és cert que tal i com està ara Europa no permet ampliacions com les que s'han fet fins ara. Aquestes ampliacions només

es poden fer si tenim l'alçada institucional i l'aprofundiment democràtic que fins ara no hem tingut. Si nosaltres no fem els deures, no podem exigir als altres que els facin, aquest és el problema que hem tingut amb l'última ampliació. Hem exigint moltes coses però nosaltres no hem complert com hauríem d'haver fet.

Santiago Fisas

Per entrar a la Unió Europea s'han de complir uns determinats requisits i Turquia està en aquest procés per aconseguir la seva adhesió.

Federació Catalana
d'ONG pels
Drets Humans

FEDERACIÓ CATALANAD'ONG
PER AL DESENVOLUPAMENT
20anys

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ONG PER LA PAU